

ת"פ 21279/12/20 - מדינת ישראל נגד גמאל אלמעאבדה, איהם הזאהזה (עציר) - נדון

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 21279-12-20 מדינת ישראל נ' אלמעאבדה(עציר) ואח' 3 נובמבר 2021

לפני כבוד השופטת אילה אורן

מאשימה מדינת ישראל

נגד

נאשמים
1. גמאל אלמעאבדה
2. איהם הזאהזה (עציר) - נדון

גזר דין
(הנאשם 1)

כתב האישום המתוקן והסדר הטיעון

1. הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב אישום מתוקן, בהתאם להסדר טיעון בגדרו עתרה המאשימה להשית עליו עונש מאסר בפועל למשך 30 חודשים, הכולל הפעלה של שני מאסרים מותנים ברי הפעלה למשך 12 חודשים ו-6 חודשים, ומנגד עתר ב"כ הנאשם לגזור דינו של הנאשם לעונש מאסר כולל של 21 חודשים.
2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה בתמצית, כי הנאשם ותושב האזור איהם הזאהזה (להלן: "נאשם 2"), קשרו קשר עם אחרים במטרה לגנוב כלי רכב מישראל ולהעבירם לשטחי הרשות הפלסטינאית, על-ידי הרכבת מכשירי איתור לאיכון מיקום הרכב, ושכפול מפתחות של כלי רכב אותם תכננו לגנוב, לאחר היוודע מיקומם בסיוע אדם אחר. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היה הנאשם פסול מנהיגה בהתאם להחלטה בתיק 1628-07-20 מבית המשפט לתעבורה בבאר שבע.
3. **באישום הראשון** הואשם הנאשם כי בתאריך 29.11.2020 שלח לו אדם אחר סרטון של רכב סקודה (להלן: "הסקודה") שהיה בעיר קלנסווה. בשעה 21:20 נהג הנאשם ברכבו, נכנס לישראל, ותיאם עם נאשם 2 לאסוף אותו כדי שהשניים יגנובו את הסקודה בעזרת מפתח משוכפל. בהמשך למתואר, חנה בעל הסקודה את הרכב בחניון בעיר כפר סבא. בשעה 23:35 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכבו בחניון סמוך לסקודה, ביצע פרסה ויצא מהחניון. אז הגיע נאשם 2, פתח את הסקודה עם מפתח משוכפל והתיישב במושב הנהג. שוטר ששהה במקום עצר את הנאשמים ומנע את השלמת העבירה.
4. במעשים אלו הורשע הנאשם בעבירות: קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"); גניבת רכב בצוותא, לפי סעיף 413ב ו - 29(א) לחוק העונשין; הסעת תושב זר שלא כדיון, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952; נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א - 1961; נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), התשל"ל - 1970.

5. באישום השני הואשם הנאשם כי ביום 26.11.2020 בשעה 16:00 או בסמוך לכך, החנה בעלים של רכב מיצובישי (להלן: "המיצובישי") ברחוב בפתח תקווה. בשעה 22:05 או בסמוך לכך, חברו יחד הנאשם ואחר, נכנסו ברכב לישראל דרך מעבר תאנים והגיעו למקום חניית המיצובישי. בשעה 23:50 ירד הנאשם מרכבו וסייע לגניבת המיצובישי, באופן שלא ידוע למאשימה. בהמשך, התפצלו הנאשם והאחר, אז סייע הנאשם לאחר להעביר את המיצובישי לשטחי הרשות. במעשים אלו הורשע הנאשם בסיוע לגניבת רכב, לפי סעיפים 413ב ו-31(א) לחוק העונשין.

6. כאן המקום לציין, כי נאשם 2 נדון ביום 4.5.2021 במסגרת הסדר טיעון, לאחר שהודה בעובדות האישום הראשון בכתב אישום מתוקן, והורשע בעבירות כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952, קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, וגניבת רכב בצוותא, לפי סעיף 413ב ו-29(א) לחוק העונשין. בהתאם להסדר ובהיותו צעיר נעדר עבר פלילי, נגזר דינו של נאשם 2 לעונש מאסר בפועל למשך שנה וענישה נלוות.

טיעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ המאשימה, עוה"ד נטע מלין, עתרה לכבד את הסדר הטיעון ולהשית על הנאשם את העונש שבתקרתו. נטען כי מדובר במעשים שבוצעו בחבורה עבריינית, תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים למעקב אחר כלי הרכב וגניבתם בשעת כושר, ונהיגה כשהנאשם פסול ובכך סיכן את המשתמשים בדרך. נטען שיש לבחון את ההסדר על-פי קביעה של מתחמי ענישה נפרדים, לשני האירועים השונים שפגעו בנפגעי עבירה שונים, ולעניין המתחם נטען כי הראשון נע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר, והשני נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר. אשר לגזירת העונש, הפנתה המאשימה לרישומי הפלילי והתעבורתי של הנאשם, לצד המאסרים המותנים ברי ההפעלה החלים עליו, ועתרה להשית עליו מאסר בפועל למשך 30 חודשים, הכולל את הפעלת המאסרים המותנים, מאסרים מותנים, פסילה מנהיגה ורכיבים כספיים בדמות קנס ופיצויים לנפגעי העבירות.

8. ב"כ הנאשם, עוה"ד פאדי חמדאן, טען כי הסדר הטיעון שסוכם בין הצדדים כלל תיקון משמעותי בעובדות כתב האישום כך שיהלום את המורכבות הראייתית, ומסיבה זו כפר הנאשם מלכתחילה והתיק נקבע לשמיעת הוכחות.

9. עוד טען ב"כ הנאשם שאין מקום לקבוע מתחמי ענישה בענייננו משום שהצדדים הציגו הסדר טווח, וכי ניתן להיעזר במתחמי הענישה לשם בחינת ההסדר. בתגובה לטענות המאשימה לעניין מתחמי העונשים ההולמים, נטען שאלו צריכים להיות מעט יותר נמוכים.

10. אשר לעונש טען ב"כ הנאשם כי יש למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון היות שלהודאתו יש משקל רב, הן ביחס לקבלת האחריות והחרטה והן משום שמדובר בתיק מורכב, הכולל 41 עדי תביעה והחיסכון בזמן שיפוטי משמעותי.

11. עוד טען ב"כ הנאשם כי העונש לו הוא עותר נכון גם בהשוואה לגזר דינו של נאשם 2, אשר בשונה מנאשם 1, הוא תושב האזור שנכנס לישראל שלא כדין, וביצע את גניבת הרכב כעבריין עיקרי בשים לב שהוא העביר את הרכב הגנוב לשטחי הרשות.

12. אשר לנסיבותיו האישיות סיפר ב"כ הנאשם כי הנאשם הוא צעיר בן 24, בן למשפחה מרובת ילדים שהתמודדה עם מצוקה רבה, השווה במעצר עד לתום ההליכים מאז דצמבר 2020.

13. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו, סיפר שהוא עובר טיפול נפשי בהיותו במעצר, ועמד על כוונתו להתחתן ולהתחיל חיים חדשים ונורמטיביים עם שחרורו ממאסר.

דין והכרעה

14. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירות בהן הורשע נאשם בנסיבותיהן, ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג העונש ומידתו. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, במלאכת גזרת הדין על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם בנסיבותיהן, בהתחשב בחומרת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנוהגת, ולגזור את העונש של הנאשם בתוך המתחם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, העיקריות בהן נוגעות לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

הסדר טיעון הכולל הסכמה לטווח ענישה

15. הצדדים הגיעו להסדר טיעון של טווח ענישה המצריך בחינה שונה במעט של גזירת העונש מזה שנקבע בתיקון 113 לחוק העונשין. נזכיר מושכלות ראשונים, בית המשפט העליון עמד בפסיקה רחבה עמד על חשיבותם הרבה של הסדרי הטיעון בהיותם מטיבים עם הנאשם ועם האינטרס הציבורי, ומניה וביה נקבע הכלל של כיבודם על-ידי בתי המשפט.

16. יפים לענייננו דברי כב' השופט ע' פוגלמן בע"פ 2021/17 **מצגר נ' מדינת ישראל** (30.4.2017):

"לא בנקל ידחה בית המשפט הסדר טיעון שמובא לאישורו, וזאת נוכח קיומם של שיקולים כבדי משקל שתומכים בכך, ובראשם החשש שמא יחול כרסום במעמדם של הסדרי טיעון ובוודאות שהם נוסכים בנאשם החותם על ההסדר, וכפועל יוצא - בתכליות הרצויות שהם מגשימים (ע"פ 3068/10 פלונית נ' מדינת ישראל (1.11.2010) [...])."

17. מכאן הכלל שנקבע כי בית המשפט יטה לאמץ הסדר טיעון לאחר בחינתו ב"מבחן האיזון" שבין האינטרס הציבורי לבין טובת ההנאה שצומחת לנאשם (ע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז(1) 57 (2002); ע"פ 1454/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (10.8.2015)). סייג לאימוץ הסדר הטיעון יחול רק במקום שימצא כי ההסדר חורג מטווח הענישה הסביר, אז בסמכותו של בית המשפט לחרוג מן ההסדר, שהוא ממילא אינו כפוף לו (ע"פ 2806/05 **דיין נ' מדינת ישראל** (20.12.2005); ע"פ 5733/13 **מעוז נ' מדינת ישראל** (5.7.2016); בג"צ 3036/10 **נגר נ' פרקליטות המדינה** (מחוז תל-אביב) (3.11.2010)).

18. על השיקולים להם יש להידרש בבחינת הסדר הטיעון עמד בית המשפט העליון בע"פ 351/07 **פלוני נ'**

מדינת ישראל (6.6.2007) מפי כב' השופט ע' פוגלמן:

"[...] על בית-המשפט לבחון מה היה העונש הראוי לנאשם אלמלא הסדר הטיעון באמצעות שקילת שיקולי הענישה הרלוונטיים, לרבות סוג העבירה, חומרתה, נסיבות ביצועה, ונסיבותיו האישיות של הנאשם. בהמשך, על בית-המשפט לבחון מהי מידת ההקלה שניתנה לנאשם בגין ההסדר ולצורך כך, עליו לשוות לנגד עיניו את מידת הויתור שוויתר הנאשם נוכח סיכויי ההרשעה או הזיכוי אלמלא ההסדר; את הקשיים הצפויים בניהול המשפט, לרבות התחשבות בנפגע העבירה והצורך לחסוך ממנו מתן עדות וחקירות. כן ייתן בית-המשפט דעתו לאינטרס הציבורי שבהשגת הודיית נאשם ובקבלת אחריותו למעשיו, ולאינטרס הציבורי במובנים נוספים. בצד אלה, יש לקחת בחשבון גם את ציפיותיו של הנאשם, אשר הודה על סמך הסדר טיעון וויתר על זכותו לניהול הליך משפטי. בית-המשפט ידחה הסדר טיעון אם מצא כי נפל פגם או פסול משמעותי בשיקולי התביעה [...]."

19. בכל הנוגע ליחס הגומלין בין הסדר טיעון לבין הכללים להבניית שיקול הדעת בענישה לפי תיקון 113 לחוק העונשין, טרם גובשה עמדה אחידה בשאלה אם יש צורך בקביעת מתחם עונש הולם כאמת מידה לבחינת הסדר הטיעון (ע"פ 921/17 אבו זעילה ואח' נ' מדינת ישראל (28.5.2017)); ע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל (6.12.2018); ע"פ 6943/16 גלקין נ' מדינת ישראל (28.1.2018); ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.2013).

20. ודוק, בעת גיבוש הסדר טיעון נלקחת בחשבון מערכת שיקולים מורכבת שאינה חופפת בהכרח את השיקולים שהותוו בתיקון 113, ולא פעם אינה נחשפת במלואה בפני בית המשפט, למשל שעה שמדובר בהערכת הצדדים לקשיים ראייתיים, או במקרה של בעיות הנוגעות לחסיון חומרי חקירה חשובים ועוד. וכדברי כב' השופט א' שהם בע"פ 2524/15 שפרנוביץ נ' מדינת ישראל (8.9.2016): "הניסיון להתאים את כלל השיקולים המצויים בתיקון 113 לתנאי הסדר טיעון עשוי לגרום לעיוות [...]."

21. לפיכך אבחן את העונש המוצע בהסדר הטיעון ברוח תיקון 113 לחוק העונשין, תוך גזירת העונש ביישום גישה "רכה" של בחינת מתחם ענישה ההולם, אך מבלי שיקבעו מתחמים באופן פורמאלי (ע"פ 1901/19 אסולין נ' מדינת ישראל (31.5.2020)).

מן הכלל אל הפרט

22. דומה שאין צורך להכביר מילים על החומרה הגלומה בביצוע עבירות רכוש כלפי רכב, קל וחומר כשזו בוצעה בחבורה, בתכנון מוקדם, איתור כלי רכב מיועדים ותוך שימוש באמצעים מיוחדים וכשהנאשם נהג ברכב ללא רישיון. לכן המעשים שביצע הנאשם פגעו ממשית בערכים של הגנה על רכוש הציבור ותחושת הביטחון האישית.

23. בחינת הענישה הנוהגת מלמדת שמתחמי הענישה ההולמים הנכונים לענייננו מתיישבים עם עתירת המאשימה, כמפורט להלן:

א. ברע"פ 6957/20 ספורי נ' מדינת ישראל (25.10.2020) נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע בארבע עבירות של גניבת רכב, בכך ששכר כלי רכב מחברת השכרה, הסיעם לשטחי הרשות הפלסטינית, התקין

בהם מכשיר איתור והחזירם. לאחר שהושכרו כלי הרכב על ידי אדם אחר גנב אותם הנאשם והעבירם לרשות. בית משפט השלום בראשון לציון קבע מתחם כולל של 18 עד 36 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל, לאחר שנלקחה בחשבון הודאת הנאשם והיותו נעדר עבר פלילי.

ב. ברע"פ 1123/18 **דבארי נ' מדינת ישראל** (14.3.2018) נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם בגין עונש של 14 חודשי מאסר שנגזרו עליו, הכוללים הפעלה של מאסר מותנה למשך 3 חודשים (מתוכם חודשיים בחופף), בגין הרשעתו על-פי הודאתו בניסיון גניבת רכב ואיומים בסכין על המתלונן שדלק אחריו ומנע את גניבת רכבו. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל, הגם שעבירת גניבת הרכב לא הושלמה, משום שנקבע כי מדובר בעבירות שהסכנה הגלומה בהן לשלום הציבור חמורה.

ג. ברע"פ 2054/18 **רבאיעה נ' מדינת ישראל** (12.3.2018) נדחתה בקשה לרשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע במסגרת הסדר טיעון דיוני בגניבת רכב, הפרעה לשוטר, נהיגה פוזת ונהיגה ללא רישיון, בכך שהגיע עם 3 קטינים משועפט בירושלים במטרה לגנוב כלי רכב תוך הצטיידות במכשיר שעזר להתניע אופנוע ובקסדות. הנאשם נהג בקטנוע גנוב אף שמעולם לא היה מורשה לנהיגה. בית המשפט השלום קבע מתחם שבין 10 ל-25 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, נוכח העדר עבר פלילי ונסיבות אישיות מרכבות לנאשם, ובכך דחה את המלצת שירות המבחן להימנע מהשתתף מאסר בפועל.

ד. בעפ"ג (מרכז-לוד) 50867-07-15 **בלעום נ' מדינת ישראל** (24.11.2015) הורשע נאשם לאחר ניהול הוכחות בגניבת רכב בצוותא, נהיגה בזמן פסילה וללא ביטוח בכך שנהג ברכב שבית בעליו נפרץ כמה שעות קודם לכן, וצירף תיק נוסף שבו הורשע בגין שתי עבירות של הפרת הוראה חוקית. בית המשפט השלום קבע מתחם אחד כולל הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו ל- 12 חודשי מאסר בפועל, לצד פסילה מנהיגה.

ה. בעפ"ג (מרכז-לוד) 39070-06-15 **מדינת ישראל נ' חמו ואח'** (3.11.2015) (פסיקה שהגישה המאשימה) נדונו שלושה נאשמים בגין עבירות רכוש כלפי רכב וחלקם גם בגין עבירות נוספות. הנאשם 1 הורשע בשני אירועי גניבת רכב בצוותא עם אחרים והעברתם לשטחי הרשות. בית משפט השלום גזר עליו 10 חודשי מאסר בפועל, הכוללים הפעלת מאסר מותנה למשך 6 חודשים, בהתחשב בגילו הצעיר ועברו הפלילי הכולל 3 הרשעות קודמות חלקם בעבירות רכוש. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו והעמידו על 12 חודשי מאסר בפועל, והורה על הפעלת המאסר המותנה בן 6 במצטבר, כך שירצה 18 חודשי מאסר.

ו. ת"פ (נתניה) 10801-08-20 **מדינת ישראל נ' עביד** (13.1.2021) (פסיקה שהגישה המאשימה), נדון נאשם תושב האזור שהורשע על פי הודאתו בשני אישומים של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב בצוותא עם אחרים ואישום בגין פריצה לרכב וסיוע לגניבת רכב. בגין אישום גניבת הרכב נקבע מתחם הנע בין 12 ל- 24 חודשים, ובגין אישום הסיוע לגניבת רכב נקבע מתחם הנע בין 8 ל- 24 חודשים. בהיות הנאשם צעיר בן 19 נעדר עבר פלילי, נגזר עונשו למאסר בפועל למשך 18 חודשים.

24. בנוגע לנסיבותיו האישיות, הנאשם בן 24, בן למשפחה מרובת ילדים שבמהלך חייו התמודד עם מצוקה כלכלית. הנאשם הודה במיוחד לו, נטל אחריות על מעשיו וחסך מזמנו של בית המשפט. בדברו האחרון הביע הנאשם חרטה על מעשיו, סיפר על טיפול נפשי שהוא זוכה לקבל בשב"ס ועל כוונתו לשקם את חייו ולנהל אורח חיים נורמטיבי עם שחרורו ממאסר. בכך התחשבתי לקולה.

25. מנגד נתתי דעתי לחומרה לעברו הפלילי והתעבורתי המכביד של הנאשם. לחובתו 4 הרשעות פליליות קודמות, בעיקרן בגין עבירות רכוש, לצד הסעת תושב זר שוהה בלתי חוקי, ועבירת סמים לצריכה עצמית. בגין הרשעותיו נדון הנאשם לעונשי מאסר למשך 7 חודשים; 10 חודשים וחודש ימים. בעברו התעבורתי לנאשם 13 הרשעות קודמות, ובין היתר הוא נדון לעונש מאסר למשך 7 חודשים, בגין עבירות תעבורה משנת 2017.

26. נגד הנאשם תלויים ועומדים שני מאסרים מותנים ברי הפעלה, למשך 12 חודשים ולמשך 6 חודשים, בגין עבירות רכוש מסוג פשע ועוון, שהושתו עליו בת"פ 21618-11-17 בבית משפט השלום בבאר שבע, ביום 17.5.2018.

הפעלת המאסר המותנה

27. בסוגיית הפעלת מאסר מותנה מורה סעיף 58 לחוק העונשין כי תקופת עונש מאסר מותנה יש להפעיל "בזו אחר זו", קרי במצטבר לכל מאסר אחר. פסיקת בית המשפט העליון נקטה בשנים האחרונות בגישה הרואה מעמד בכורה להפעלת מאסרים מותנים במצטבר, בהעדר טעמים חריגים, כנקודת מוצא. זאת נקבע בעטיו של לשון החוק הברורה, ובהתאם לעיקרון הלימה, שהוא כאמור המנחה בקביעת העונש בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשים (רע"פ 7656/13 דניאל נ' מדינת ישראל (14.11.2013); ע"פ 7907/14 זאנה נ' מדינת ישראל (22.2.2015); ע"פ 10173/16 מדינת ישראל נ' טאהא (14.2.2017)).

28. ובישום כללי הפסיקה אני סבורה כי את עונש המאסר המותנה בן 12 חודשים יש להפעיל במצטבר למאסר, בעוד שהמאסר המותנה למשך 6 חודשים יופעל בחופף, היות שמדובר במאסרים מותנים שנגזרו על הנאשם בעבירות דומות, במסגרת אותו גזר דין והיות שהמאסר המותנה הארוך בגין עבירות רכוש מסוג פשע מכיל גם את המאסר המותנה בגין עבירות רכוש מסוג עוון.

29. סופו של דבר, בחינת העבירות בהן הורשע הנאשם בנסיבותיהן, בראי הענישה הנוהגת ובשילוב עברו הפלילי ונסיבותיו האישיות הובילה אותי למסקנה כי עונש המאסר הכולל המוסכם בין הצדדים ומוצע במסגרת הסדר טווח הענישה - מאוזן.

30. יובהר כי עניינו של הנאשם שלפניי שונה מזה של נאשם 2, הן בהיקף האישומים בהם הורשעו השניים, והן בעברו הנקי של נאשם 2. לפיכך לא ניתן להשוות מצבם של הנאשמים, שרב השוני מהדמיון ביניהם.

31. בשים לב כי מתחמי הענישה להם עתרה המאשימה הולמים בעניינו, ותוך שנתתי דעתי לשיקולי הענישה לקולה וחומרה, מצאתי לאמץ את הסדר הטיעון בחלקו העליון, אך לא בתקרתו.

אשר על כן, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 16 חודשים, החל מיום מעצרו 29.11.2020.

ב. מורה על הפעלת המאסרים המותנים למשך 12 חודשים ו- 6 חודשים שהוטלו על הנאשם בת"פ (ב"ש) 21618-11-17 מיום 17.5.2018 בחופף זה לזה, ובמצטבר לעונש המאסר שהושת על הנאשם, כך שסה"כ ירצה הנאשם מאסר בפועל למשך 28 חודשים.

ג. מאסר מותנה למשך 7 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע, למשך 3 שנים, מיום שחרורו ממאסר.

ד. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון למשך 3 שנים, מיום שחרורו ממאסר.

ה. מאסר מותנה למשך 30 ימים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ו. פסילה בפועל מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, החל מיום שחרורו ממאסר (הפסילה תחול מבלי שיידרש הנאשם להפקיד רישיון נהיגה, שכן אין בידיו רישיון כעולה מהצהרת בא כוחו).

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ח חשוון תשפ"ב, 03 נובמבר 2021, במעמד הצדדים: ב"כ המאשימה עו"ד שלומי גרינבוים, הנאשם 1 על-ידי שב"ס, ב"כ הנאשם 1 עו"ד פאדי חמדאן ומתורגמן מר מדיאן חאג' יחיא.